

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Svk/16/2022
Identifikačné číslo spisu: 1019200665
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1019200665.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD., a členov senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M., a Mgr. Petra Macha, PhD. (spravodajca), v právnej veci žalobcu: Mining Gold s.r.o., so sídlom: Mariánska 32/A, 900 31 Stupava, IČO: 50 638 106, zastúpeného: JUDr. Ladislav Masník - advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom: Špitálska 61, 811 08 Bratislava, IČO: 50 747 517, proti žalovanému (sťažovateľovi): Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom: Námestie Ľudovíta Štúra 1, 812 35 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 3172/2019-1.12, 12932/2019 z 12. marca 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/103/2019-164 z 21. októbra 2021, ECLI:SK:KSBA:2021:1019200665.2, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania

1. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej geologickej správy (ďalej „ministerstvo“) rozhodnutím č. 2898/2018-5.3, 3435/2018 zo dňa 22.01.2018 (ďalej „rozhodnutie o určení prieskumného územia“) určilo prieskumné územie Detva na vykonávanie ložiskového geologického prieskumu vyhradených nerastov: nerasty, z ktorých možno priemyselne vyrábať kovy - Au - Ag, Cu - Mo rudy v etape podrobného ložiskového geologického prieskumu pre žalobcu - držiteľa prieskumného územia s tým, že žalobca je podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 569/2007 Z. z. o geologických prácach (geologický zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej „geologický zákon“) oprávnený vykonávať geologické práce.

2. Minister životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej „minister“) na návrh osobitnej komisie ministra pre konanie vo veciach rozkladov (ďalej „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. 9180/2018-9.2, 53649/2018 zo dňa 15.10.2018 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“), vydaným v

konaní o preskúmanie mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej „správny poriadok“) zrušil rozhodnutie o určení prieskumného územia.

3. Dôvodom zrušenia rozhodnutia o určení prieskumného územia bolo, že rozpočet geologickej úlohy nezodpovedal cieľu stanovenému v geologickom zámere, nakoľko jednotlivé úlohy vyplývajúce z geologického zámeru nebolo možné zrealizovať s rozpočtom stanoveným na 8 000,- €.

4. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu rozklad, o ktorom rozhodol minister na návrh ad hoc komisie na prerokovanie podaného rozkladu rozhodnutím č. 3172/2019-1.12, 12932/2019 zo dňa 12.03.2019 (ďalej „rozhodnutie žalovaného“ alebo „preskúmané rozhodnutie“) podľa § 61, § 59 ods. 1, ods. 2 a § 68 ods. 2 správneho poriadku tak, že zamietol rozklad proti prvostupňovému rozhodnutiu.

5. Žalovaný sa v preskúmanom rozhodnutí stotožnil so záverom z prvostupňového rozhodnutia, že predložený návrh na určenie prieskumného územia nespĺňal materiálne požiadavky podľa § 23 ods. 3 geologického zákona v spojení s čl. 4 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a § 14 ods. 2, § 21 ods. 1, ods. 2, § 22 ods. 1, ods. 4, § 23 ods. 13 a § 26 ods. 1 geologického zákona, a teda že určením prieskumného územia nedôjde k realizácii geologických prác v rozsahu spĺňajúcom požiadavky efektívneho a časovo obmedzeného uskutočňovania geologického prieskumu za účelom budúceho možného racionálneho využitia nerastného bohatstva.

6. Požiadavka na efektívne a časovo obmedzeného uskutočňovanie geologického prieskumu je podľa žalovaného prierezovo vyjadrená vo viacerých ustanoveniach zákona. Komplexnosť a rozsah geologických prác, ktoré sa plánujú v prieskumnom území vykonávať, vyjadruje nielen geologický zámer, ale aj rozpočet geologickej úlohy. Geologický zámer má obsahovať komplexne stanovené geologické práce, ktoré držiteľ prieskumného územia plánuje vykonať počas štyroch rokov platnosti prieskumného územia. Prvostupňový správny orgán poukázal na tú skutočnosť, že pri rozhodovaní o určení prieskumného územia je nutné skúmať splnenie formálnych ako aj materiálnych predpokladov návrhu (§ 23 ods. 3 až 5 geologického zákona).

7. Žalovaný sa stotožnil so zistením prvostupňového správneho orgánu príslušného na preskúmanie rozhodnutia v rámci konania ukončeného vydaním napadnutého rozhodnutia, a síce, že geologické práce uvádzané v geologickom zámere nie sú zohľadnené v rozpočte geologickej úlohy, nakoľko realizácia kontrolných litogeochemických vzoriek z povrchu v objeme cca 50 - 100 ks a realizácia 3000 m hlbokých vrtov za cenu 8 000,- € je nereálna (na základe doterajších výsledkov bolo ložisko Detva overené do hĺbky cca 750 m; cena za 1 m vrtu uvedenej hĺbky sa v súčasnosti pohybuje cca od 400,- € do 600,- €, ak by aj správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia prihliadal na sumu 400,- €, predstavovala by realizácia geologického zámeru rozpočet cca 150-krát vyšší ako je stanovený). Riešením geologickej úlohy bez dostatočného počtu geologických diel a primeraného objemu finančných prostriedkov na ich realizáciu nie je možné cieľ geologickej úlohy „overenie podzemne ťažiteľných zásob drahých alebo farebných kovov“ v súlade s § 4 ods. 3 písm. b/ bod 1. vyhlášky č. 51/2008 Z. z. „v kategórii Z-1“ splniť, nakoľko nie je možné dôkladne overiť tvar, rozmery, úložné, štruktúrne a tektonické pomery ložiska.

8. Podľa žalovaného normy verejného práva a teda aj geologický zákon, sú zo svojej podstaty založené na tom, že prioritne chránia záujem štátu na efektívnom a časovo obmedzenom vykonávaní geologického prieskumu, ako aj na ochrane a zveľaďovaní nerastného bohatstva a jeho využívaní. Štát nemá záujem na realizovaní takej geologickej úlohy, ktorá s ohľadom na svoj rozpočet nesplní účel určeného prieskumného územia, a to komplexného zistenia a overenia zásob nerastov.

9. Ďalej žalovaný pokračoval, že verejný záujem, a teda záujem štátu na komplexnom, efektívnom a časovo obmedzenom geologickom prieskume a možnom budúcom racionálnom využití výhradného nerastu pritom prevážil nad súkromným záujmom žalobcu realizovať geologický prieskum, a to s ohľadom na zrejmu nemožnosť naplnenia hospodárskeho, vedeckého a technického cieľa geologickej

úlohy. S rozpočtom geologickej úlohy stanoveným na 8.000,- eur nemožno podľa zistení žalovaného dosiahnuť taký stupeň poznania, ako sa vyžaduje v etape podrobného ložiskového geologického prieskumu, najmä s ohľadom na tú skutočnosť, že žalobca plánuje podľa projektu geologickej úlohy realizovať 3000 m hlboké vrty, čo je nereálne.

10. Závery prvostupňového správneho orgánu príslušného na preskúmanie rozhodnutia považoval žalovaný za zákonné a rešpektujúce účel geologického zákona, obsahujúce vyčerpávajúcu a zákonom dovolenú správnu úvahu zohľadňujúcu verejný záujem štátu na komplexnom, efektívnom, časovo obmedzenom geologickom prieskume a možnom budúcom racionálnom využití výhradného nerastu, prierezovo vyjadrený vo viacerých ustanoveniach geologického zákona.

II. Konanie pred správnym súdom

11. Žalobca sa správnou žalobou domáhal zrušeníach prvostupňového rozhodnutia aj preskúmaného rozhodnutia tvrdiac nesprávne zistený skutkový stav veci a nesprávne právne posúdenie veci.

12. Krajský súd v Bratislave (ďalej „správny súd“) napadnutým rozsudkom č. k. 6S/103/2019-164 zo dňa 21.10.2021 (ďalej „napadnutý rozsudok“), podľa § 191 ods. 1 písm. d/, písm. e/ Správneho súdneho poriadku (ďalej „SSP“) zrušil preskúmané rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Poukázal na skutočnosť, že osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci rozhodol, je potrebné považovať za prejav arbitrárnosti, majúci za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia.

13. K inštitútu preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania uviedol, že ide o mimoriadny opravný prostriedok, umožňujúci preskúmať právoplatné rozhodnutie vydané orgánom verejnej správy v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote a za splnenia zákonných podmienok (§ 65 ods. 2 Správneho poriadku). Je možné ho využiť iba v prípade, ak právoplatné správne rozhodnutie nespĺňa požiadavku zákonnosti, a teda slúži na odstránenie väd, spočívajúcich v rozpore takéhoto rozhodnutia so zásadou zákonnosti (§ 3 ods. 1 správneho poriadku).

14. Dôvod musí z rozhodnutia vydaného postupom podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku jednoznačne vyplývať a musí byť riadne odôvodnený. Z preskúmaného rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia vyplýva, ktoré ustanovenia geologického zákona (§ 14 ods. 2, § 21 ods. 1, ods. 2, § 22 ods. 1, ods. 4, § 23 ods. 13 a § 26 ods. 1 geologického zákona), žalovaný považoval za tie, ktorých nedodržaním pri vydaní právoplatného rozhodnutia o určení prieskumného územia bol porušený zákon. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia však jednoznačne vyplýva, že jediný dôvod nedodržania (porušenia) zákona žalovaný videl v nedostatočnom finančnom krytí prác geologickej úlohy vo výške 8 000,- € s DPH, ako to bolo uvedené v rozhodnutí o určení prieskumného územia. Žalovaný dôvodil, že v takomto rozsahu stanovený rozpočet predmetnej geologickej úlohy nezodpovedá cieľu stanovenému v geologickom zámere, keďže takéto úlohy nie je možné uskutočniť s takýmto nízkym rozpočtom. Poukázal na verejný záujem štátu na komplexnom, efektívnom, časovo obmedzenom vykonávaní geologického prieskumu, možnom budúcom racionálnom využívaní, ochrane a zveľaďovaní nerastného bohatstva s tým, že štát nemá záujem na realizovaní takejto geologickej úlohy, ktorá vzhľadom na svoj rozpočet nemôže splniť účel určeného prieskumného územia - komplexného zistenia a overenia zásob nerastov (§ 14 ods. 2 geologického zákona).

15. Správny súd z obsahu napadnutého rozhodnutia nemal vedomosť, na základe akých skutkových zistení žalovaný dospel k rozporu rozhodnutia o určení prieskumného územia s označenými ustanoveniami geologického zákona. Z obsahu rozhodnutí správnych orgánov nevyplýva porušenie ustanovení geologického zákona v rozhodnutí o určení prieskumného územia, okrem § 14 ods. 2 geologického zákona. Napadnuté rozhodnutie preto považoval za nezákonné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

16. Podľa názoru správneho súdu v napadnutom rozhodnutí absentuje riadne zistenie skutkového stavu, odôvodňujúce záver, že suma 8 000,- € je nedostatočná pre vykonanie geologickej úlohy. Žalovaný v preskúmaných rozhodnutiach svoj záver nepodložil žiadnymi hodnovernými dôkazmi, zisťovanie skutkového stavu v tomto smere nevykonával a dôkazy (napr. cenové kalkulácie navrhovaných prác, odborné vyjadrenia, posudky k cene prác podľa geologickej úlohy) administratívny spis neobsahuje. Úvahu o nedostatočnom financovaní geologickej úlohy podľa správneho súdu nedostatočne odôvodnil. Samotné poukazy na výšku nákladov (od 20 400,- € do 532 800,- €) za rok 2017 pri iných geologických prieskumoch považoval za nedostatočné, a nevyplýva z nich, čo žalovaný porovnával, z hľadiska rozsahu prieskumného územia, dĺžky, rozsahu a kvality vykonávaných geologických prác, množstva a potreby vrtných prác či terénu.

17. Žalobcom určený rozpočet geologických prác v Projekte geologickej úlohy predstavoval najmä náklady na laboratórne práce, súvisiace so zmenou technológie získavania rudy (kyanidové lúhovanie), a v tomto bola jasne uvedená možnosť navýšenia rozpočtu na vrtné práce a tiež, že vrty v celkovej dĺžke 3000 metrov by sa realizovali iba v prípade pozitívnych výsledkov úvodných etáp. Záver o nedostatočnom financovaní geologickej úlohy mal tak za arbitrárny, nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôkazov, pretože žalovaný riadne nezistil skutkový stav. Žiaden právny predpis pritom neurčuje minimálny rozpočet na geologickú úlohu.

18. Správny súd ďalej konštatoval, že žalovaný sa v konaní a preskúmanom rozhodnutí nezaoberal tým, či v dôsledku zrušenia rozhodnutia o určení prieskumného územia v mimoodvolacom konaní dôjde k dopadu (negatívnemu) na dobromyseľne nadobudnuté práva žalobcu.

19. Nesúhlasil však s námietkou žalobcu, spočívajúcou v tom, že by orgán verejnej správy (žalovaný) nemal mať možnosť posúdenia celkových nákladov na geologickú úlohu, napriek tomu, že v zmysle zákona projekt geologickej úlohy schvaľuje objedávateľ (žalobca), ktorý aj stanovuje jej rozpočet. Podľa geologického zákona [§ 23 ods. 3 písm. h/ a § 23 ods. 13 písm. l/] samotný návrh na určenie prieskumného územia a vydané rozhodnutie o určení prieskumného územia ako obligatórnu náležitosť vyžaduje určenie rozpočtu geologickej úlohy či určenie celkových nákladov. Posudzujúci orgán verejnej správy musí mať možnosť tiež preskúmať, či žiadateľom o určenie prieskumného územia stanovený rozpočet na posudzovanú geologickú úlohu je reálny a jeho výška zodpovedá prácam potrebným na vykonanie geologickej úlohy. Žalovaný reálnosť nákladov spochybnil, námietky však nepodložil žiadnymi dôkazmi, a teda nezistil riadne skutkový stav veci. Rozhodnutie tiež zaťažil vadou nezákonnosti z dôvodu nezrozumiteľnosti a nedostatku dôvodov.

III. Kasačná sťažnosť sťažovateľa, vyjadrenie žalobcu

20. Žalovaný (ďalej „sťažovateľ“) podal proti napadnutému rozsudku kasačnú sťažnosť z dôvodu, že správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP). Napadnutý rozsudok žiadal zrušiť a vec vrátiť správneho súdu na ďalšie konanie.

21. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti argumentoval tým, že sa v odôvodneniach prvostupňového rozhodnutia ako aj preskúmaného rozhodnutia žalovaného podrobne venoval porušeniam geologického zákona. Žalobca nesplnil materiálne požiadavky návrhu vyplývajúce z § 23 ods. 3 geologického zákona v spojení s čl. 4 ods. 1 Ústavy SR a § 14 ods. 2, § 21 ods. 2, § 22 ods. 1, ods. 4, § 23 ods. 13 a § 26 ods. 1 geologického zákona, a teda že určením prieskumného územia nedôjde k realizácii geologických prác v rozsahu spĺňajúcom požiadavky efektívneho a časovo obmedzeného geologického prieskumu. Neidentifikoval teda samostatné porušenia viacerých ustanovení geologického zákona. Geologický zákon nestanovuje požiadavku primeranosti rozpočtu geologickej úlohy, vychádzal preto zo zmyslu a účelu vzájomne súvisiacich ustanovení tohto zákona.

22. Stotožnil sa s názorom súdu, v zmysle ktorého ministerstvu z § 23 ods. 3 písm. h/ a § 23 ods. 13 písm. l/ geologického zákona plynie oprávnenie preskúmať reálnosť rozpočtu a či jeho výška zodpovedá prácam predpokladaným na vykonanie geologickej úlohy. Sťažovateľovi však nebol

zrejmy záver správneho súdu, ktorý ustálil, že neprimeraný rozpočet vo výške 8 000,- € s DPH predstavuje len porušenie § 14 ods. 2 geologického zákona.

23. Sťažovateľ tvrdil, že primeranosť rozpočtu mala byť ministerstvom posúdená už v konaní o určenie prieskumného územia, pričom žalovaný ako orgán štátnej geologickej správy disponuje dostatočnou odbornosťou a skutočnosťami, ktoré sú mu známe z úradnej činnosti tak, aby vedel posúdiť primeranosť rozpočtu geologickej úlohy bez ďalších odborných vyjadrení či posudkov, ktoré geologický zákon ani nepožaduje. Ministerstvo sa splnením materiálnej podmienky návrhu nezaoberalo, preto minister pristúpil k mimo odvolaciemu konaniu, v rámci ktorého vychádzal z geologického zámeru žalobcu a vlastných odborností a vedomostí z úradnej činnosti ministerstva a správnu úvahu riadne odôvodnil. Cenové rozpätie za 1 m vrtu vychádzalo z vedomostí sťažovateľa z úradnej činnosti a nebolo spochybnené v rozklade ani v správnej žalobe.

24. Ďalej považoval z rozpočtu geologickej úlohy za nepochybné, že v prvých dvoch rokoch platnosti prieskumného územia sa predpokladá realizácia laboratórnych prác v sume 2 000,- €, nie 8 000 €, ako to, podľa neho zavádzajúco, uviedol žalobca. Vrtné práce sa predpokladali v treťom roku platnosti prieskumného územia, pričom bol stanovený rozpočet 5 000,- € na realizáciu vrtov o hĺbke 3000 m podľa geologického zámeru. Sťažovateľ tak mal za zrejmé, že väčšia časť rozpočtu (5 000,- €) bola stanovená na vrtné práce, nie na laboratórne práce, ako to nesprávne konštatoval správny súd.

25. Sťažovateľ sa podľa svojich slov v napadnutých rozhodnutiach tiež riadne vysporiadal s dopadom na dobromyseľne nadobudnuté práva žalobcu (s. 13 a 14 preskúmaného rozhodnutia). Správny súd tak v napadnutom rozsudku vec nesprávne právne posúdil.

26. Porušenie práva na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia založil sťažovateľ na tvrdení, že vo vyjadrení k správnej žalobe uplatnil množstvo námietok, ktoré správny súd zosumarizoval (body 68 až 144 rozsudku), v ďalších častiach odôvodnenia sa však s nimi nevysporiadal. Argumentoval, že ako účastník súdneho konania má právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia a z dôvodu porušenia tohto práva uplatňuje kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP.

27. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti tvrdil, že sťažovateľ nepreukázal rozpor rozhodnutia o prieskumnom území so zákonom či iným všeobecne záväzným právnym predpisom. Sťažovateľ podľa neho nad rámec zákonných podmienok podľa § 23 geologického zákona novo vytvoril ďalšie „materiálne podmienky“, za ktorých nesplnenie v konaní podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zrušil rozhodnutie o prieskumnom území.

28. Sťažovateľ preskúmané rozhodnutia nepodložil hodnovernými dôkazmi a nevykonal riadne zisťovanie skutkového stavu. Tvrdenia sťažovateľa o neprimeranosti rozpočtu považoval za nepodložené, pričom k záveru o nerealizovateľnosti geologickej úlohy dospel bez riadneho zisťovania skutkového stavu či zabezpečenia si riadnych podkladov pre vydanie zrušujúcich rozhodnutí.

29. Podľa žalobcu v projekte geologickej úlohy sa uvádza realizácia 3000 m vrtov iba v prípade pozitívnych výsledkov metalurgických testov s tým, že následne dôjde k navýšeniu rozpočtu na geologické - vrtné práce. Cieľom prieskumnej úlohy bolo primárne overiť alternatívne spôsoby ťažby a spracovania rúd, a až následne, podľa výsledkov extrakcie horniny, sa pristúpi k realizácii nadväzujúcich krokov. Neobstojí tiež porovnanie rozpočtov s prieskumom v iných prieskumných územiach, ale je potrebné vychádzať zo zistení na prieskumnom území Detva - Biely vrch. Sťažovateľ mal možnosť pred vydaním rozhodnutia o prieskumnom území vyžiadať si všetky potrebné vysvetlenia. Zrušenie prieskumného územia bude mať podľa žalobcu u neho za následok vznik značných škôd a to bez ochrany jeho dobromyseľne nadobudnutých práv. Podanú kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť.

IV. Právne posúdenie veci kasačným súdom

30. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 SSP v znení účinnom do 30.06.2023), je prípustná (§ 439 SSP) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), pričom deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk.

31. Táto právna vec bola po jej predložení kasačnému súdu pridelená do senátu č. 7. Počas kasačného konania nadobudol účinnosť rozvrh práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v znení opatrenia č. 5. Podľa § 27c písm. A rozvrhu práce v znení účinnom od 1. júla 2023 bola vec náhodným výberom prerozdelená do senátu č. 5 Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou.

32. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok správneho súdu, ktorým na podklade správnej žaloby žalobcu zrušil rozhodnutie žalovaného z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d/ SSP), a z dôvodu nedostačujúceho zistenia skutkového stavu na riadne posúdenie veci (§ 191 ods. 1 písm. e/ SSP) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol rozklad žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu ministra o zrušení rozhodnutia o určení prieskumného územia.

Relevantné právne predpisy

Podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

Podľa § 12 ods. 5 geologického zákona na vybrané geologické práce podľa § 21 ods. 2 sa vypracúva geologický zámer, ktorý obsahuje cieľ, špecifikáciu a rozsah navrhovaných prác s časovou nadväznosťou ich realizácie.

Podľa § 14 ods. 2 geologického zákona v znení účinnom od 01.01.2019 do 31.08.2019 zhotoviteľ geologických prác rieši geologickú úlohu v súlade so schváleným projektom geologickej úlohy tak, aby sa čo najskôr a efektívne dosiahol jej cieľ. Riešenie geologickej úlohy riadi zodpovedný riešiteľ geologickej úlohy.

Podľa § 21 ods. 1 geologického zákona vybrané geologické práce možno vykonávať len na prieskumnom území, ktoré určuje ministerstvo. Rozhodnutie o určení prieskumného územia nie je územným rozhodnutím podľa osobitných predpisov.

Podľa § 21 ods. 2 písm. a/ geologického zákona vybrané geologické práce sú ložiskový geologický prieskum.

Podľa § 22 ods. 1 geologického zákona prieskumné územie určí ministerstvo najviac na štyri roky; na návrh fyzickej osoby-podnikateľa alebo právnickej osoby, ktorá je objednávateľom (ďalej len „držiteľ prieskumného územia“), sa môže táto lehota predĺžiť o ďalšie štyri roky, opätovne o ďalšie dva roky, a ak určená lehota nepostačuje na dokončenie dotknutej činnosti, môže byť na návrh držiteľa prieskumného územia predĺžená o lehotu, ktorá je nevyhnutne potrebná na dokončenie geologických prác. O predĺžení je potrebné požiadať najmenej tri mesiace pred uplynutím lehoty.

Podľa § 23 ods. 3 geologického zákona návrh na určenie prieskumného územia v etape vyhľadávacieho geologického prieskumu a podrobného geologického prieskumu obsahuje názov alebo obchodné meno a sídlo objednávateľa, b) názov prieskumného územia, c) názov a kód katastrálneho územia, názov a číselný kód obce, okresu a kraja, v ktorom sa prieskumné územie nachádza, d) cieľ

geologickej úlohy a označenie vybraných geologických prác a etapy geologického prieskumu, e) geologické práce, ktorých použitie sa predpokladá, f) dátum predpokladaného skončenia vyhodnotenia geologickej úlohy, g) návrh vymedzenia prieskumného územia na mape prieskumného územia podľa odseku 13, súradnice vrcholových bodov na povrchu a rozlohu prieskumného územia v km² zaokrúhlenú na dve desatinné miesta, osvedčené hlavným banským meračom c) alebo autorizovaným geodetom a kartografom d) v piatich vyhotoveniach, h) rozpočet geologickej úlohy, i) návrh pomerných podielov obcí podľa veľkosti časti prieskumného územia v katastrálnych územiach.

Podľa § 23 ods. 13 písm. l) geologického zákona rozhodnutie o určení prieskumného územia obsahuje celkové náklady podľa rozpočtu geologickej úlohy.

Podľa § 25 ods. 8 geologického zákona držiteľ prieskumného územia predloží ministerstvu schválený projekt geologickej úlohy s vyriešenými stretmi záujmov chránenými osobitnými predpismi vypracovaný v súlade s predloženým geologickým zámerom podľa § 23 ods. 4 písm. a) do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o určení prieskumného územia, inak ministerstvo prieskumné územie zruší.

Podľa § 41 ods. 1 geologického zákona na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. [...]

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

33. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom tvrdiac, že sa v napadnutých rozhodnutiach dostatočne venoval porušeniu príslušných ustanovení zákona, a to nesplneniu materiálnych požiadaviek vyplývajúcich z § 23 ods. 3 geologického zákona v spojení s § 14 ods. 2, § 21 ods. 1, ods. 2, § 22 ods. 1, ods. 4, § 23 ods. 13 a § 26 ods. 1 geologického zákona, a teda že určením prieskumného územia nedôjde k realizácii geologických prác v rozsahu spĺňajúcom požiadavky efektívneho a časovo obmedzeného uskutočňovania geologického prieskumu. Neidentifikoval samostatné porušenia geologického zákona, ale vychádzal zo zmyslu a účelu zákona. Za porušenie geologického zákona označil nedostatočné finančné krytie prác geologickej úlohy vo výške 8 000,- € stanovenej žalobcom.

34. Kasačný súd v súvislosti s touto kasačnou námietkou uvádza, že obsahom § 14 ods. 2 geologického zákona je povinnosť efektívneho riešenia geologických prác zhotoviteľom (žalobcom) v súlade so schváleným cieľom geologickej úlohy. Z existencie povinnosti zhotoviteľa (žalobcu) riešiť efektívne geologickú úlohu v súlade s projektom geologickej úlohy však len ťažko možno odvodiť nezákonnosť rozhodnutia o určení prieskumného územia. Neefektivita riešenia nevyplýva ani z projektu, ktorý bol schválený rozhodnutím o určení prieskumného územia, keď sa v ňom jasne formuluje, že v prvej fáze pôjde o laboratórny prieskum, odber povrchových vzoriek a v prípade pozitívnych výsledkov je možnosť vrtných prác (do 3000 m). Z týchto zistení vychádzal aj správny súd (bod 166 jeho odôvodnenia).

35. Vo vzťahu k ďalším ustanovenia geologického zákona potom správny súd konštatoval nepreskúmateľnosť a pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a ani v tomto smere kasačná sťažnosť nepresvedča o opaku.

36. Ustanovenie § 21 ods. 1 geologického zákona stanovuje pravidlo, že vybrané geologické práce možno vykonávať na prieskumnom území určenom ministerstvom a ďalej upravuje jednotlivé vybrané geologické práce, medzi ktoré patrí aj ložiskový geologický prieskum (§ 21 ods. 2 písm. a) geologického zákona). Z obsahu administratívneho spisu je nepochybné, že žalobca splnil formálne požiadavky na určenie prieskumného územia, a ministerstvu doručil návrh, obsahujúci náležitosti podľa § 23 ods. 3 geologického zákona. Následne zákonná úprava v § 22 ods. 1 geologického zákona upravuje jednotlivé lehoty na určenie platnosti rozhodnutia o prieskumnom území tak, že prieskumné územie určí ministerstvo najviac na štyri roky; na návrh fyzickej osoby - podnikateľa alebo právnickej osoby, ktorá je objednávateľom (ďalej „držiteľ prieskumného územia“), sa môže táto lehota predĺžiť o ďalšie štyri roky.

37. K porušeniu ustanovení o prekročení lehôt platnosti prieskumného rozhodnutia nedošlo. Ďalšie žalovaným označené ustanovenia upravujú náležitosti rozhodnutia o určení prieskumného územia (§ 23 ods. 13 geologického zákona) a napokon výšku úhrady za prieskumné územie (§ 26 ods. 1 geologického zákona), a teda formálne náležitosti rozhodnutia.

38. Kasačný súd nespochybňuje skutočnosť, že správny orgán príslušný na konanie a rozhodovanie o určení prieskumného územia skúma popri formálnych požiadavkách aj materiálne (vecné) náležitosti návrhu na určenie prieskumného územia, ktoré vymedzil v preskúmanom rozhodnutí tak, že sa nimi sleduje zabezpečenie realizácie geologických prác, spĺňajúcich požiadavky efektívneho a časovo obmedzeného uskutočňovania geologického prieskumu, za účelom zabezpečenia možného budúceho využitia nerastného bohatstva vo vlastníctve Slovenskej republiky. Zaiste jedným z účelov príslušnej právnej úpravy je aj efektívnosť nakladania s nerastným bohatstvom. Sťažovateľ však latentne pracuje s pojmom akéhosi dokonalého prieskumu; z jeho rozhodnutia však presvedčivo nevyplývalo, že by celý projekt bol čisto formálny a žalobca je neschopný realizovať geologickú úlohu. Práve sťažovateľ sa formalisticky zameral na uvedenie sumy v rozpočte.

39. Porušenie materiálnych podmienok videl sťažovateľ pri komplexnej aplikácii označených ustanovení geologického zákona v tom, že malo dôjsť k nedostatočnému finančnému zabezpečeniu geologických prác. Podľa jeho názoru geologické práce uvádzané v geologickom zámere neboli zohľadnené v rozpočte geologickej úlohy, pretože „realizácia litogeochemických vzoriek z povrchu v objeme cca 50-100 ks a realizácia 3000 m hlbokých vrtov za cenu 8.000 eur je nereálna (na základe doterajších výsledkov bolo ložisko Detva overené do hĺbky cca 750m; cena za 1 m vrtu uvedenej hĺbky sa v súčasnosti pohybuje cca od 400 do 600 Eur; ak by aj správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia prihliadal na sumu 400 Eur, predstavovala by realizácia geologického zámeru rozpočet 150 krát vyšší ako je v súčasnosti stanovený)“ . Žalovaný na podklade týchto úvah dospel k záveru o nerealizovateľnosti a nesplniteľnosti stanovenej geologickej úlohy. Rozhodnutia v podstate založil na úvahe o potrebe vyvažovania medzi verejným záujmom na ochrane nerastného bohatstva a súkromným záujmom držiteľa prieskumného územia realizovať geologický prieskum podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku. Kasačný súd považuje za udržateľný názor správneho súdu, v zmysle ktorého sťažovateľ v preskúmanom rozhodnutí dostatočne nevysvetlil, ako bola preukázaná neprimeranosť rozpočtu geologickej úlohy, údajne spôsobujúcu neefektívnosť v rozhodnutí o prieskumnom území a či ju možno považovať za porušenie zákona, všeobecne záväzného právneho predpisu alebo všeobecne záväzného nariadenia, zakladajúce dôvod na zrušenie rozhodnutia v mimo odvolacom konaní podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku, resp. že sťažovateľ tento záver nezaložil na žiadnych relevantných dôkazoch a skutkových podkladoch.

40. Mimochodom, k tomu ešte možno doplniť, že závery sťažovateľa nekorešpondujú s predloženým geologickým zámerom, ktorý zrozumiteľne uvádzal, že k realizácii vrtov môže dôjsť až na základe výsledkov skorších etáp. Ani prípadný záver, že tým žalobca pri podaní návrhu mohol aj do istej miery taktizovať a prípadne sa snažiť udržať v danom prieskumnom území ako jeho držiteľ aj s menším

rozpočtom, ešte sám osebe neznamená, že bol takto formulovaný geologický zámer rozporný so zákonom.

41. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybnil záver správneho súdu, v zmysle ktorého nemohol ustáliť neprimeranosť rozpočtu geologickej úlohy bez vykonania dôkazov - odborných vyjadrení, či posudkov k cene geologických prác. Podľa názoru sťažovateľa ministerstvo disponuje dostatočnou odbornosťou a tiež skutočnosťami, známymi z úradnej činnosti, aby vedelo posúdiť primeranosť rozpočtu geologickej úlohy bez ďalších odborných vyjadrení či posudkov. Osobitnú pozornosť je potrebné venovať pojmu skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti, ktorý je potrebné vykladať aj ako znalosť odborných okolností súvisiacich s rozhodovacou činnosťou. Účastník konania tak oprávnené predpokladá, že osoba posudzujúca odborné otázky súvisiace s vecou, tieto otázky pozná „z úradnej činnosti“ a toto bremeno preukazovania odborných okolností nemôže byť na strane účastníka konania, a to nielen právne ale aj vecné skutočnosti. Ak by v rámci správneho konania bolo možné identifikovať, že posudzovanie určitej odbornej otázky zo strany správneho orgánu je iné ako vnímanie tejto otázky zo strany účastníka konania, je tieto postoje účastníka konania potrebné vnímať ako jeho tvrdenia v zmysle § 34 ods. 3 správneho poriadku (účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe). Správny orgán môže oprávnené očakávať, že účastník konania svoje odborné názory preukáže - odbornými štúdiami, znaleckými posudkami a podobne - lenže pri prieskume mimo odvolacieho konania podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku napriek spornosti názorov takéto dokazovanie neprebehlo. Tvrdenia sťažovateľa o cene vrtných prác tak ostali prakticky nepodložené a nepreskúmateľné, hoci možno nie sú nesprávne.

42. Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku doklady vydané správnym orgánom a obsah vlastných evidencií správneho orgánu sa považujú za skutočnosti známe správnomu orgánu z úradnej činnosti, ktoré nemusí účastník konania či zúčastnená osoba správnomu orgánu dokladovať. Sťažovateľ (ako ani prvostupňový správny orgán) však v správnom konaní žiadne takéto doklady z vlastných evidencií do administratívneho spisu nezaložil. Kasačnému súdu preto nie je známe, čo bolo konkrétnym obsahom tvrdenej odbornosti a skutočností známych ministerstvu, na podklade ktorých rozhodovalo o zrušení prieskumného územia. Taktiež nie je z napadnutých rozhodnutí zrejmé, čo bolo obsahom vlastných odborností a vedomostí z úradnej činnosti ministerstva, na podklade ktorých minister vychádzal v preskúmanom rozhodnutí. Podkladom pre rozhodovanie správnych orgánov sú aj vyjadrenia štátnych orgánov, orgánov územnej samosprávy a fyzických a právnických osôb, pričom žiadne takéto odborné podklady neboli sťažovateľom v konaní podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zabezpečené. Sťažovateľ zrozumiteľne nevysvetlil, akou metodikou porovnával ním uvádzané rozpočty pri iných prieskumných územiach. Sťažnostný bod proti právnomu posúdeniu tejto otázky správnym súdom tak bol nedôvodný.

43. Argumentácia sťažovateľa, že väčšia časť rozpočtu bola stanovená pre vrtné práce, a nie laboratórne, sú skutkové námietky či konštatácie sťažovateľa. K tomu kasačný súd dodáva, že správny súd síce nepopísal štruktúru rozpočtu úplne presne, ale jeho právne posúdenie nestálo na presnom porovnávaní súm, podstatou bolo, že chcel poukázať na to, že projekt a rozpočet obsahoval viacero častí.

44. Treba ešte poznamenať, že správny súd nesúhlasil s názorom žalovaného, že by orgán verejnej správy nemal mať možnosť posúdenia celkových nákladov na geologickú úlohu. Kasačný súd má za to, že nemožno stotožňovať voľné hodnotenie dôkazov pri zisťovaní skutkového stavu a správnu úvahou správneho orgánu na jednej strane (pri posudzovaní žiadosti/návrhu v „základnom“ konaní), a na druhej strane posudzovanie zákonnosti rozhodnutia, teda postupom orgánu, ktorý vykonáva prieskum v mimo odvolacom konaní podľa § 65 správneho poriadku. Nie každý nesprávny záver či úvaha správneho orgánu činí jej rozhodnutie nezákonným. To potom súvisí s potrebou prihliadania na oprávnené záujmy dobromyseľných subjektov a rešpektovaním faktu, že ide o prieskum už právoplatných rozhodnutí. Preto z právneho názoru, že prvostupňový správny orgán konajúci vo veci môže a má posudzovať aj kvalitu (primeranosť a efektívnosť) predloženého projektu, až na výnimočné okolnosti nevyplýva, že pri prieskume mimo odvolacieho konania sa má toto posúdenie opakovať, či

pre jeho nedokonalosť ho považovať za nezákonné. Účelom preskúmania rozhodnutia mimo odvolacieho konania nie je odstránenie nesprávneho rozhodnutia, ale rozhodnutia, ktoré bolo vydané nezákonne.

K dotyku na dobromyseľne nadobudnutých právach

Podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku správny orgán príslušný na preskúmanie rozhodnutia ho zruší alebo zmení, ak bolo vydané v rozpore so zákonom, všeobecne záväzným právnym predpisom alebo všeobecne záväzným nariadením. Pri zrušení alebo zmene rozhodnutia dbá na to, aby práva nadobudnuté dobromyseľne boli čo najmenej dotknuté.

45. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti správne súd vytkol záver o tom, že v administratívnom konaní a rozhodnutí nezisťoval, či v dôsledku zrušenia rozhodnutia o určení prieskumného územia v mimo odvolacom konaní dôjde k negatívnemu dopadu na práva žalobcu dobromyseľne nadobudnuté z tohto rozhodnutia. V preskúvanom rozhodnutí sťažovateľ v súvislosti s dopadom zrušenia rozhodnutia o určení prieskumného územia na dobromyseľne nadobudnuté práva skonštatoval, že „držiteľ prieskumného územia nemôže a nikdy nedosiahne cieľ geologickej úlohy z dôvodu stanovenia nízkeho rozpočtu geologickej úlohy vo výške 8.000,- eur, a preto nebude možné splniť geologickú úlohu „overenie podzemne ťažiteľných zásob drahých alebo farebných kovov“ v súlade s § 4 ods. 3 písm. b/ bod 1. vyhlášky č. 51/2008 Z. z. v kategórii Z-1. Z uvedeného dôvodu práva držiteľa prieskumného územia nebudú zrušením rozhodnutia ministerstva o určení PU zo dňa 22.01.2018 neprimerane dotknuté, nakoľko takto určeným nízkym rozpočtom geologickej úlohy nebude môcť držiteľ prieskumného územia realizovať navrhované činnosti v rámci prieskumného územia (napr. vrtné práce), ktorých účelom má byť dosiahnutie hospodárskeho, vedeckého a technického cieľa geologickej úlohy slúžiaceho na zabezpečenie možného budúceho racionálneho využitia ložiska. Stanovením tak nízkeho rozpočtu geologickej úlohy si držiteľ prieskumného územia musel byť vedomý, že cieľ ním stanovenej geologickej úlohy nie je možné splniť.“

46. Čiastočne tak možno prisvedčiť sťažovateľovi, že sa otázkou dotyku na právach žalobcu zaoberal. Otázkou však zostáva, či bola hĺbka týchto úvah dostatočná, a či vôbec vyšli zo správnych a relevantných zistení (o nedostatočnom rozpočte), a tiež či je správny jeho záver, že žalobca si musel byť vedomý, že nemôže s týmto rozpočtom splniť stanovenú geologickú úlohu. Kasačnému súdu tiež nie je zrozumiteľné, či podľa názoru sťažovateľa žalobca nesmie upraviť rozpočet, alebo jednoducho vynaložiť (nota bene zo svojho) viac finančných prostriedkov, než je uvedené v projekte a v rozhodnutí o určení prieskumného územia. Kasačný súd nespochybňuje, že od výšky rozpočtu a jeho čiastočného vynaloženia sú závislé parciálne oprávnenia držiteľa prieskumného územia (§ 22 ods. 3, ods. 5, § 25 ods. 6, ods. 7 geologického zákona), čiže rozpočet uvedený v rozhodnutí nemá čisto formálny charakter bez ďalšieho významu. Z nízkeho rozpočtu však nevyhnutne nevyplýva faktická nemožnosť realizovať geologický prieskum. Z preskúvaného rozhodnutia ani nevyplývalo, že by žalobca nemal napríklad odborné či materiálne možnosti na realizáciu prieskumu. Rovnako vägne poukazy na verejný záujem, ktorý údajne mal byť porušený nízkym rozpočtom, nepresvedčajú o nezákonnosti pôvodného rozhodnutia, ktorým bolo vyhovelé žalobcovmu návrhu. Nie je napríklad známe, či boli podané na rovnaké územie iné (konkurenčné) návrhy, alebo že by prípadným nerealizovaním vrtoz došlo ku škodám. Nie je zjavné, prečo by nemal byť žalobca dobromyseľný, že aspoň prvé etapy bude schopný realizovať. Je navyše zjavné, že postavenie držiteľa prieskumného územia posilňuje potencialitu budúcej participácie na ťažbe a výnosoch z nej (§ 25 ods. 2 geologického zákona).

47. Kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP uplatnil sťažovateľ tvrdiac, že správny súd sa nevysporiadal so všetkými námietkami uvedenými vo vyjadrení k správnej žalobe, a tieto iba zosumarizoval (body 68 až 144 rozsudku), čím bolo porušené právo na presvedčivé odôvodnenie.

48. Správny súd vyjadrenie sťažovateľa k správnej žalobe sumarizoval v bodoch 68 až 144 napadnutého rozsudku (s. 20 - 40 rozsudku), keď sa najskôr v podstate zrekapituloval obsah rozhodnutí ministra vydaných v mimo odvolacom konaní, vrátane preskúvaného rozhodnutia. V

ďalšej časti vyjadrenia sťažovateľ popisoval priebeh mimo odvolacieho konania - oznámenie o začatí, oboznámenie s podkladmi na rozhodnutie. Potom sa vo vyjadrení sťažovateľ zaoberal materiálnym a formálnymi predpokladmi vydania rozhodnutia o určení prieskumného územia a ďalej skutočnosťami, ktoré nastali v priebehu správneho súdneho konania - predloženie cenovej ponuky od kanadskej spoločnosti. Napokon sa sťažovateľ zaoberal jednotlivými položkami rozpočtu geologickej úlohy, verejným záujmom na ochrane nerastného bohatstva a ďalšími otázkami. Správny súd na námietky sťažovateľa uvedené vo vyjadrení v odôvodnení rozsudku generálne odpovedal tým spôsobom, že správne orgány nedostatočne zistili skutkový stav a nezaobstarali si dostatočné podklady na vydanie rozhodnutia, a že ich argumenty nie sú podložené odbornými vyjadreniami či znaleckými posudkami s následkom nepreskúmateľnosti a nezrozumiteľnosti rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a § 191 ods. 1 písm. e/ SSP; detailne sa jednotlivými námietkami žalovaného odôvodnení rozsudku nezaoberal.

49. Kasačný súd poznamenáva, že nie je povinnosťou správneho súdu podať podrobnú odpoveď na akýkoľvek argument či tvrdenie účastníka konania, ale právo na spravodlivý proces si žiada, aby sa vysporiadal s argumentáciou, ktorá je pre vec rozhodujúca. Z kasačnej sťažnosti nie je zrejmé, ktoré konkrétne časti argumentácie z vyjadrenia považoval sťažovateľ za podstatné pre rozhodnutie o správnej žalobe. Pretože je tento sťažnostný bod formulovaný príliš všeobecne, kasačný súd sám neskúmal, ktorý konkrétny argument mohol byť pre vec podstatný, a správny súd by ho prípadne opomenul.

50. Po zistení nedôvodnosti kasačnej sťažnosti kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP.

51. O trovách rozhodol kasačný súd podľa zásady úspechu a preto podľa § 467 ods. 1 v spojení s 167 ods. 1 SSP priznal úspešnému žalobcovi voči neúspešnému sťažovateľovi nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

52. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.